

DORPSSTRAAT

DOOR

HÉLÈNE SWARTH.

Vlasblonde kindren klompenklotsend talmen
In 't lindelommer van de dorrepsstraat.
Bij traag gepoets van koopren huisgeraad,
Eentonig zingt een boeremeisje psalmen.
Zwaar zwoegend, voegt een pomp, die moeizaam gaat,
Haar droef gekreun bij 't langgerekte galmen.
Een tortel treurt en, roepend naar den kalmen
Gesloten hemel, hoor 'k een schaap, dat blaaf.

De grijze lucht is zoel van linde-aromen.
Gedempt door wolken, smeult de zonnebrand.
Wat droppels tikklen op de stille boomen
En spatten kuiltjes in het mulle zand. —
'k Wou sluimren wel, ik ben te loom voor droomen,
Maar warme tranen vallen op mijn hand.
